

Arrest

nr. 306 188 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM**
 Violetstraat 48
 2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 januari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 21 september 2018. Omdat verzoekster geen gevolg had gegeven aan de oproeping van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna 'DVZ') werd zij geacht afstand te hebben gedaan van haar verzoek.

1.2. Op 27 april 2019 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in dat door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') ontvankelijk werd verklaard. Verzoekster werd in het kader van dit verzoek gehoord door het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is. Op 28 februari 2020 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het arrest nr. XXX van 17 december 2020 werd

verzoekster ook door de Raad niet erkend als vluchteling en werd de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Verzoekster diende een derde verzoek om internationale bescherming in op 31 mei 2021 dat op 10 september 2021 door de commissaris-generaal ontvankelijk werd verklaard. Het CGVS hoorde verzoekster op 10 februari 2022. Zij werd bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is.

1.4. Op 12 december 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, etnisch Tamil te zijn, en afkomstig te zijn van Yogapuram (Mullaitivu), hoewel u voor uw vertrek in Thunukai (eveneens Mullaitivu) woonde. Uw vader en schoonfamilie van u waren leden van de Liberation Tigers of Tamil Elam (LTTE). Hierdoor kwam het leger na het einde van de burgeroorlog geregeld langs bij uw vader om hem te ondervragen, laatst nog eind 2017. Zelf had u geen banden met de LTTE. Omdat u de legerbezoeken beu was ging u een tijdje wonen bij uw broer. Terwijl u bij hem woonde contacteerde u via Facebook een Tamil in België, die in januari 2018 naar Sri Lanka kwam en met wie u dezelfde maand trouwde. Uw vader was tegen het huwelijk, dus jullie verbleven verder bij uw broer. Daarop verliet u op 22 juni 2018 Sri Lanka met gebruik van uw eigen paspoort en hulp van een smokkelaar. U verbleef onderweg enkele weken in Afrika, en kwam op 8 juli 2018 aan in België, waar u op 21 september 2018 een **eerste verzoek** om internationale bescherming indiende. Op 27 augustus 2019 werd u geacht afstand te hebben gedaan van de asielprocedure omdat u geen gehoor had gegeven aan de oproeping van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*Op 27 september 2019 diende u een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. Omdat u nooit door het CGVS werd gehoord verklaarde het CGVS dit verzoek ontvankelijk. Ter staving van dit verzoek legde u volgende documenten voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart, een geboorteakte en vertaling, een huwelijksakte en vertaling, de geboorteakte van uw broer, overlijdensaktes van familieleden en vertalingen, het overlijdensbericht van uw broer, huwelijksfoto's, enveloppes, en documenten omtrent onderwijs genoten in België.*

Op 28 februari 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging omwille van uw beweerde banden met de LTTE of uw huwelijk. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar op 17 december 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bovenstaande motieven. U ging niet verder in beroep.

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 31 mei 2021 een **derde verzoek** om internationale bescherming in.*

U gaf daarbij aan dat de problemen die u tijdens uw eerdere verzoeken aanhaalde nog steeds actueel zijn. Verder verklaarde u dat u tijdens de oorlog ook verwond raakte bij een bomaanslag maar de mensen denken dat u deze verwonding opliep als soldaat bij de LTTE. U vreesde dat de autoriteiten, die eerder ook al bij jullie langskwamen, daarvan op de hoogte zullen komen. Ten slotte gaf u ook aan dat u eerder vergat te vermelden dat jullie tijdens de oorlog ook een jaar in een vluchtelingenkamp verbleven.

Op 10 september 2021 verklaarde het CGVS uw derde verzoek ontvankelijk. Ten gehore op het CGVS verwees u eveneens naar diezelfde problemen. Het Sri Lankaanse leger zou uw vader nog steeds lastigvallen. Zo zouden ze hem in 2021 nog tweemaal meegenomen hebben naar het politiekantoor voor onderzoek, omwille van zijn verleden bij de LTTE en voor informatie over u. Ter staving van uw derde verzoek legde u volgende (kopieën van) documenten neer: een brief van de Justice of Peace en de vertaling daarvan naar het Engels, de envelop waarin deze u werden toegestuurd, het resultaat van uw cursus maatschappelijke oriëntatie, een elektronisch voorschrift van uw dokter en de verblijfskaart van uw man.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u de status van Vluchteling niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet moet worden beklemtoond dat u in uw allereerste verzoek geacht werd afstand te hebben gedaan van de asielprocedure omdat u geen gehoor had gegeven aan de oproeping van de DVZ. Uw tweede verzoek werd door het CGVS afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven werden door de RvV bevestigd. Bijgevolg staat de beoordeling ervan vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek grotendeels bijkomende verklaringen aflegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaart in onderhavig verzoek opnieuw dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw familie nog steeds zouden lastig vallen, omwille van het eerder aangehaalde verleden bij de LTTE alsook op zoek naar u. Hiermee gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen gemaakt door het CGVS in het verleden, die de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en problemen danig ondermijnen. Deze motieven werden in beroep bevestigd door de RvV. Dat u nu, zonder deze vaststellingen te weerleggen, voortborduurt op een relaas dat al ongeloofwaardig werd bevonden, is onvoldoende. Dat de Sri Lankaanse autoriteiten nog steeds bij jullie zouden langskomen op zoek naar uw vader, en ook u, is dan ook maar weinig ernstig. Temeer gezien u naar eigen zeggen eigenlijk al jarenlang geen contact meer heeft met uw vader én u in uw vorig verzoek uitdrukkelijk aangaf nooit persoonlijke problemen te hebben gehad met hen, of door hen beschuldigd te zijn. Uw vader zou dan wel gezegd zijn dat u verdacht werd van gedwongen rekrutering, zo gaf u eerder ook aan, wat dan weer haaks staat op uw actuele vrees dat de autoriteiten ook op de hoogte zouden komen (maar dus nog niet zouden zijn) van de geruchten dat u soldaat bij de LTTE geweest zou zijn. U zou uw verwondingen echter wel degelijk hebben opgelopen als burger bij een bomaanslag tijdens de oorlog. Hoe dan ook haalde u de (indirecte) beschuldiging van gedwongen rekrutering al bij uw vorig verzoek aan, en werd deze maar weinig geloofwaardig bevonden.

U geeft bovendien nu ook in eerste instantie aan dat u wel degelijk door de LTTE werd meegenomen en dan vrijgelaten, waarna u aangaf dat u eigenlijk niet effectief werd meegenomen. Er zou wel een poging geweest zijn u, en vele andere kinderen, mee te nemen, maar deze zou (onder andere door uw vader) vrijdeld zijn (NPO, p.8). Wat er daar ook van zij, er werd in voorgaand verzoek vastgesteld dat u geen gegronde vrees voor vervolging aanhaalt, noch ernstige schade riskeert omwille van voorgehouden banden van uw familie met de LTTE. Hoe dan ook was het profiel van uw vader bij de LTTE, gesteld dat hieraan geloof zou worden gehecht, zeer beperkt, werd hij na de eindstrijd relatief ongemoeid gelaten, is dit alles behoorlijk lang geleden en speelde hij geen noemenswaardige rol in het naoorlogse Tamilseparatisme. Van uw broer zijn beweerde activiteiten bleek u dan weer zo goed als niets te weten, bleek hij na een eerder vertrek uit ook naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd, zou hij daar jarenlang zonder problemen hebben gewoond en stierf hij uiteindelijk in 2019 een natuurlijke dood (NPO, p.7, pp.12-13). Dat de Sri Lankaanse autoriteiten dan nog steeds naar u op zoek zouden zijn omwille van jullie voorgehouden banden met de LTTE is allerminst geloofwaardig.

U legt nu wel een brief van de Justice of Peace neer en de vertaling daarvan naar het Engels, ter staving van uw beweerde problemen, maar ook deze vermogen niet de appreciatie van het CGVS om te buigen. Vooreerst zijn het slechts kopies dewelke hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn.

Verder wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Voorts kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder wordt daarin slechts bevestigd dat u “naar het buitenland (België) bent gegaan omwille van de abnormale situatie na de oorlog”. De brief heeft dan ook niet enkel een duidelijk gesolliciteerd karakter, hij is ook bijzonder algemeen. Dat dit laatste volgens uw verklaringen moedwillig gebeurde omdat de ambtenaren ook geen problemen wilden krijgen (NPO, p.3), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het document uw beweerde problemen geenszins staft.

Daarnaast kan hierbij ook opgemerkt worden dat u Sri Lanka destijds op legale wijze, met uw eigen paspoort en een werkvisum voor Italië, verliet. Dit bevestigt eens te meer dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond. U laat overigens nog steeds na uw paspoort neer te leggen. Dat u nu aangeeft dat u dit paspoort uiteindelijk van uw smokkelaar had teruggekregen, maar het in België verloren bent, lijkt uw algemene ongeloofwaardigheid enkel te bevestigen. Het is immers niet alleen een blote bewering (hoewel u aangifte zou hebben gedaan, bleek u daar toch geen bewijs van te hebben), een weinig overtuigende gang van zaken bovendien.

Voorts herhaalde u problemen te vrezen bij eventuele terugkeer omwille van uw huwelijk. Ook dit element haalde u al aan in uw vorig verzoek, ook dit werd dus al beoordeeld. Uw verklaringen daaromtrent in uw huidige verzoek lijken de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan verder te ondermijnen. Zo gaf u om te beginnen nergens aan waar het CGVS het bij haar vorige appreciatie bij het verkeerde eind had. Voorts gaf u aan dat er niets veranderd was volgens u, maar dit eigenlijk niet te weten omdat uw vader gestopt was met tegen u te praten. Verdere informatie, bedreigingen of wat dan ook bleek u er niet over/door te hebben gekregen. Wat u precies diende te vrezen bij eventuele terugkeer wist u eigenlijk ook niet. Van wie evenmin. Waar u het vorige keer nog over de religieuze leiders en uw vader had (die dus eigenlijk nauwelijks iets had gedaan), had u het nu over uw ooms. Gevraagd naar de religieuze leiders, bleek plots een neef van uw vader de religieuze leider te zijn (NPO, pp.14-15). Nog weer iemand anders uit de familie dus. Hoe dan ook bleef u na dit naar eigen zeggen voor de familie problematisch huwelijk nog maandenlang in Sri Lanka, net als uw man die bij uw broer verbleef, en dat zonder noemenswaardige problemen. Hierop gewezen, verklaarde u dat u in die periode niet naar uw dorp terugkeerde (NPO, p.14), wat geen afdoende uitleg is.

Ten slotte wijst het CGVS er opnieuw op dat u uw paspoort al in 2016 had aangevraagd, lang voor uw beweerde problemen, met name de bezoeken van de autoriteiten en uw huwelijk.

De overige door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande appreciatie om te buigen. Het zijn immers slechts documenten over uw scholing in België, de verblijfssituatie van uw man en uw medische toestand op een gegeven moment. De envelop toont enkel aan dat u(w man) post ontvangt uit Sri Lanka.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeerde om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht wordt door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka destijds op legale wijze, met uw eigen paspoort en een werkvisum voor Italië, verliet.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A, 2) van het Vluchtelingenverdrag, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Met betrekking tot de motieven in de bestreden beslissing inzake haar asielrelaas, zet verzoekster uiteen dat haar vader en schoonfamilie destijds leden waren van de LTTE en dat het leger na de burgeroorlog meermaals bij haar vader langskwam om hem te ondervragen. Daarom verliet zij de gezinswoning en is zij bij haar broer ingetrokken uit angst voor het leger. Zij leerde in die periode haar man kennen met wie zij huwde in Sri Lanka. Haar vader was tegen het huwelijk en toen haar broer overleed vluchtte zij naar België waar haar echtgenoot woont in 2018. Verzoekster betoogt dat zij niet alleen haar vader en familie vreest omwille van haar huwelijk maar dat zij ook vervolging vreest omwille van haar banden met de LTTE. Men probeerde haar onder dwang te rekruteren, een ontvoeringspoging door de LTTE mislukte. Zij raakte evenwel gewond tijdens de oorlog bij een bomaanslag en verzoekster vreest dan ook dat de Sri Lankaanse overheid denkt dat zij de verwondingen opliep als soldaat bij de LTTE. Zij stelt dat zij meermaals langskwamen op zoek naar verzoekster en dat het Sri Lankaanse leger ook haar vader nog steeds lastig valt. Hij werd meegenomen naar het politiekantoor waar ze vragen bleven stellen over zijn verleden bij de LTTE en informatie werd gevraagd over verzoekster. Zij vreest dat zij bij een eventuele terugkeer onmiddellijk zal worden opgepakt door de Sri Lankaanse autoriteiten wat mogelijk is onder de terrorismepreventiewet, dat zij haar verwondingen zullen vaststellen en dit als een bevestiging zullen zien dat zij destijds soldaat was bij de LTTE.

Aangaande de veiligheidssituatie betoogt verzoekster dat de situatie in Sri Lanka zeer onveilig is en dat terugkeer zal resulteren in een schending van artikel 3 van het EVRM. De Sri Lankaanse regering doet er volgens haar alles aan om aan de buitenwereld duidelijk te maken dat men terug is op democratische weg en dit omdat men uiteraard nood heeft aan internationale hulp maar dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is wat ook bevestigd wordt "*door voorgaande rapporten*". Verzoekster citeert vervolgens een passage uit een rapport en uit "*de vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka*". Zij stelt dat er veel criminaliteit en geweld heerst in Sri Lanka en dat zij problemen ondervindt in de Sri Lankaanse maatschappij als zij als verzoekster dient terug te keren. Zij zet verder uiteen dat de zesde president van Sri Lanka populair werd door zijn strijd tegen de Tamiltijgers en ervoor zorgde dat de organisatie werd beschouwd als een terroristische groepering en dat hoewel de strijd in 2009 beëindigd werd er altijd een gegronde vrees bleef bestaan voor aanhangers van de LTTE om te worden vervolgd. Verzoekster verwijst naar M. Darusman e.a., "*Report of the Secretary General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka*", 2011, United Nations en betoogt dat het duidelijk is dat voormalig landsleider Rajapaksa geen probleem heeft met het voeren van bloedige oorlogen. Hij verdween tijdelijk op de achtergrond maar thans is Sri Lanka in een politieke crisis beland en om die reden werd de voormalige president in 2018 als nieuwe premier van het land aangesteld. Er bestaat een gegronde vrees voor sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LTTE dat Rajapaksa uit is op wraak. Tamils maken nog 13 % van de bevolking uit en velen wensen zich niet uit te spreken over de actuele politieke crisis wegens de gevolgen die de overheid hieraan zal koppelen. Zij betoogt verder dat uit het COI rapport blijkt dat Tamils gemonitord worden door de overheid. Het staat volgens verzoekster buiten kijf dat een voormalige Tamil een ernstig risico loopt om te worden geïdendeerd door de huidige overheid. De broer van de toenmalige president werd verkozen tot de negende president van Sri Lanka en hij zette het 'vreesbewind' van zijn broer voort (<https://www.hrw.org/news/2021/02/0V/sri-lanka-justice-under-attack - laatst bekeken 26.02.2021>). Zij wijst erop dat de VN zich meermaals heeft uitgesproken over het bewind en de achteruitgang van de mensenrechtensituatie in Sri Lanka: "... (Sri Lanka: UN Rights Chief Decries Mounting Abuses (internetlink) en citeert belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka). Er is ook een negatief reisadvies gegeven voor Sri Lanka wat een goede weerspiegeling is over de situatie zoals ze op dit moment is in zijn land van herkomst. Zij benadrukt verder dat andere Europese landen, alsook Amnesty International en Human Rights Watch aankaarten dat de situatie in Sri Lanka van naderbij bekeken dient te worden en zij stelt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben maar dat deze gevolgen niet worden nagegaan. Zij stelt dat de situatie is geëscaleerd sinds de laatste verkiezingen en hierover wordt niets meer gemotiveerd dan in de vorige negatieve beslissingen in Sri Lankaanse dossiers. De informatie in de recente COI Focus dateert voor de overgrote meerderheid van voor 2020 en er is slechts zeer weinig informatie opgenomen over de nieuwe politieke situatie. Het aftreden van de president en de gevolgen hiervan werden zelfs niet opgenomen in de COI. Zij stelt dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat zij zal blootgesteld worden aan onmenselijke behandelingen of straffen in strijd met artikel 3 van het EVRM. Zij verwijst in dit verband opnieuw naar het feit dat zij een asielaanvraag heeft ingediend, dat zij zal beschouwd worden als een soldaat bij de LTTE omwille van haar verwondingen en de vragen die aan haar vader over haar worden gesteld door de Sri Lankaanse leger. Zij wijst ook opnieuw op haar huwelijk met de heer K.V. die legaal in België blijft en destijds diende te vluchten omwille van zijn banden met de LTTE. Zij besluit dit onderdeel door te stellen dat het CGVS heeft nagelaten een individueel, grondig en actueel onderzoek uit te voeren.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus. Zij wijst er opnieuw op dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van LTTE en dat de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de burgers te garanderen en dat zij op basis van haar verwondingen zal verdacht worden soldaat te zijn geweest bij de LTTE. Zij stelt problemen te zullen riskeren in de Sri Lankaanse maatschappij als zij dient terug te keren en herhaalt haar betoog dat de schijn wordt opgehouden van een veilig en vredig land maar dat niets minder waar is. Met betrekking tot haar persoonlijke

vervolgung herhaalt zij dat haar leven in gevaar is omdat zij geraakt is in een bomaanslag als burger en stelt dat zij uit verschillende bronnen mocht vernemen dat er vermoed wordt dat zij die verwondingen opliep omdat zij soldaat was bij de LTTE. Ook het criterium onmogelijkheid om de bescherming van haar land in te roepen is volgens verzoekster ongetwijfeld vervuld in haar geval. Tamils en zelfs eenvoudige sympathisanten kunnen geen steun inroepen in hun land aangezien de overheid tegen hen strijd voert.

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het CGVS aangezien de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij haar individuele redenen na te gaan. De beslissing laat na te motiveren waarom verzoekster ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Zij wijst op de definitie van subsidiaire bescherming en betoogt dat de president geen kritiek duldt op zijn beleid en dat andere Europese landen ook bij de VN Veiligheidsraad de vraag hebben ingediend om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken. Zij herhaalt dat in de beslissing melding wordt gemaakt van de grondwetswijziging en het feit dat dit problemen kan veroorzaken voor de minderheidsgroepen maar dat hierover niets wordt gemotiveerd of onderzocht, terwijl verschillende organisaties en Europese landen bij de VN- veiligheidsraad een vraag ingediend hebben om dit verder te onderzoeken. Zij meent dat het CGVS dit onderzoek dient af te wachten of het zelf te voeren. Verder argumenteert verzoekster dat Sri Lanka lijdt (onder) de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar en dat het land failliet ging. Omwille van deze economische crisis hebben de ministers en president reeds hun ontslag aangeboden. Door deze economische crisis zijn er verschillende rellen uitgebroken en de UN human rights chief heeft dit geweld ook reeds veroordeeld en zal deze situatie opvolgen. Zij meent dat deze schade wel degelijk voortvloeit uit gedragingen van derden en de volledige Sri Lankaanse bevolking treft. Een groot deel van de bevolking leeft momenteel onder de armoedegrens en dit zal nog verhogen in de volgende maanden. Daarbij moet rekening worden gehouden met de enorme inflatie en de brandstofprijzen die de pan uitrijzen. Hierover werd geen onderzoek gevoerd terwijl dit volgens verzoekster een belangrijk element is in het dossier van Sri Lanka.

Tenslotte betoogt verzoekster dat zij gehuwd is met de heer K. die legaal in België verblijft en sinds 2015 werkt. Hij kan niet zomaar terugkeren naar Sri Lanka en verzoekster vergezellen.

Hij heeft eveneens problemen ondervonden in Sri Lanka en indien hij terugkeert zal hij in erbarmelijke omstandigheden terecht komen en zonder inkomen vallen, gelet op de huidige economische situatie in Sri Lanka. Indien verzoekster naar Sri Lanka dient terug te keren zouden zij gescheiden moeten leven. Dit is volgens verzoekster inhumain en een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.2. Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift (inventaris):

1. Bestreden beslissing;
2. Recente berichtgeving Sri Lanka.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Verzoekster verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben. Zij legde in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming onder meer haar Sri Lankaanse identiteitskaart en geboorteakte en vertalingen voor. In de bestreden beslissing wordt verzoeksters identiteit en Sri Lankaanse nationaliteit niet betwist.

Verzoekster beroept zich in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming op dezelfde problemen als diegene die zij in haar vorig verzoek had aangehaald, met name het feit dat haar vader regelmatig wordt ondervraagd over zijn lidmaatschap van de LTTE en het feit dat haar vader tegen haar huwelijk is met een Tamil die in België woont. Zij stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en stelt

bijkomend dat zij tijdens de oorlog ook gewond raakte in een bomaanslag maar dat de mensen denken dat zij deze verwonding opliep als soldaat bij de LTTE. Zij vreest dat de autoriteiten dit zullen te weten komen en dat zij om die reden zal vervolgd worden.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster de status van vluchteling niet kan worden toegekend omdat (1) wat betreft haar verklaringen die betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas zoals uiteengezet in haar vorige verzoeken moet worden bevestigd dat zij in haar eerste verzoek geacht werd afstand te hebben gedaan van de asielprocedure en het tweede verzoek werd afgewezen door het CGVS wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat haar bijkomende verklaringen hierover op zich niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid; (2) haar verklaring dat de Sri Lankaanse autoriteiten haar familie nog steeds zouden lastig vallen voortborduurt op een reeds ongeloofwaardig bevonden relaas en weinig ernstig is te meer nu zij verklaart dat zij al jarenlang geen contact meer heeft met haar vader en zij in haar vorig verzoek uitdrukkelijk aangaf nooit persoonlijke problemen te hebben gehad; (3) zij de (indirecte) beschuldiging van gedwongen rekrutering bij de LTTE eerder al aanhaalde bij haar vorig verzoek maar deze maar weinig geloofwaardig werd geacht en in voorgaand verzoek werd vastgesteld dat zij geen gegronde vrees voor vervolging aanhaalt noch ernstige schade riskeert omwille van voorgehouden banden van haar familie met de LTTE en het profiel van haar vader bij de LTTE, gesteld dat hieraan geloof zou worden gehecht, zeer beperkt is, hij na de eindstrijd relatief ongemoeid werd gelaten, dit alles behoorlijk lang geleden is en hij geen noemenswaardige rol speelde in het naoorlogse Tamilseparatisme en zij van de activiteiten van haar broer zo goed als niets blijkt te weten en hij uiteindelijk na te zijn teruggekeerd in 2019 een natuurlijke dood stierf; (4) de brief van de Justice of Peace de appreciatie van het CGVS niet kan ombuigen gelet op het feit dat het een kopie betreft en weinig bewijswaarde heeft en het een gesolliciteerd karakter heeft en bijzonder algemeen is; (5) zij destijds Sri Lanka op legale wijze met haar eigen paspoort en werkvisum voor Italië heeft verlaten; (6) de problemen bij eventuele terugkeer omwille van uw huwelijk reeds werden beoordeeld in het vorig verzoek en haar verklaringen in het huidige verzoek hierover de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan verder lijken te ondermijnen, (7) de overige documenten die zij neerlegt evenmin bovenstaande appreciatie weten om te buigen en (8) uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming en dat aangezien haar beweerde of toegeschreven band met de LTTE niet geloofwaardig wordt beoordeeld en zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft het CGVS alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor haar.

Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de bestreden beslissing dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt omwille van haar beweerde problemen met haar vader omwille van haar huwelijk en haar toegeschreven banden met de LTTE.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeksters vorige verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus onder meer omdat geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat haar vader had gezegd dat zij verdacht werd van gedwongen rekrutering omdat zij hier geen melding van maakte bij de DVZ en deze beschuldiging voor het eerst in 2016 of 2017 zou zijn gemaakt en er vanwege haar vader geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omdat hij niets deed of zie behalve de notaris die het huwelijk verleende aanspreken en dit het huwelijk niet in de weg stond. In zijn arrest nr. 246 399 van 17 december 2020 oordeelde de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden overweegt dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk weet te maken omwille van voorgehouden banden tussen haar familie met de LTTE. Daarbij overwoog de Raad dat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar vluchtrelaas zou hebben vermeld, zoals de verdenking van de gedwongen rekrutering bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat verzoekster er niet in slaagt om de discrepantie in haar verklaringen dienaangaande toe te dekken en dat de vaststelling dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van het feit dat zij verdacht zou worden van gedwongen rekrutering, dan ook de door haar aangevoerde vrees voor vervolging ondermijnt. Ook met betrekking tot haar vrees voor haar vader omwille van haar huwelijk was de Raad in voornoemd arrest van oordeel dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft besloten dat zij geen dergelijke vrees dient te koesteren omwille van haar huwelijk.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere

wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen heeft aangebracht die aantonen dat de eerdere weigeringsbeslissingen anders zouden geweest zijn indien zij toen zouden hebben voorgelegen en de motieven in de bestreden beslissing niet weet te weerleggen. In zoverre verzoekster verklaart dat de Sri Lankaanse autoriteiten haar familie nog steeds zouden lastig vallen omwille van het verleden van haar vader en schoonfamilie bij de LTTE en nog steeds op zoek zouden zijn naar verzoekster, dient te worden vastgesteld, in navolging van de bestreden beslissing dat de bewering dat zij zou gezocht worden door de Sri Lankaanse autoriteiten in wezen voortbouwt op hetgeen zij in het kader van haar vorig verzoek verklaarde maar dat door zowel de commissaris-generaal als de Raad ongeloofwaardig werd bevonden, namelijk dat zij via haar vader die een LTTE-verleden heeft, wordt gezocht door de Sri Lankaanse autoriteiten en dat haar vader haar gezegd had dat zij verdacht werd van gedwongen rekrutering. Haar loutere bewering dat haar vader nog steeds wordt lastig gevallen en dat zij daarbij nog steeds naar verzoekster vragen kan niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze bewering ongedaan te maken. Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissing verklaarde verzoekster in het kader van haar eerder verzoek dat zij persoonlijk nooit problemen kende met de Sri Lankaanse autoriteiten of door hen gezocht werd en verklaarde zij ook tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van haar huidig verzoek dat haar vader *“gestopt is me te contacteren na mijn huwelijk omdat hij tegen mijn huwelijk was (...)”* (NPO, p. 6). In het verzoekschrift wordt geen enkel verweer gevoerd tegen de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat haar verklaringen op dit punt weinig ernstig zijn. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook reeds de geloofwaardigheid van haar verklaringen dat haar vader nog steeds zouden worden lastiggevallen en dat daarbij naar verzoekster wordt gevraagd.

In zoverre zij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat haar schoonbroer haar op de hoogte blijft houden van de situatie en zij daardoor weet dat haar vader nog steeds gecheckt wordt, kan slechts vastgesteld worden dat het om een blote bewering gaat die zij op geen enkele wijze staft. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet verduidelijkt om welke schoonbroer het gaat noch hoe zij op de hoogte kwam van het feit dat de Sri Lankaanse autoriteiten naar verzoekster zouden gevraagd hebben bij haar vader indien haar vader alle contact heeft verbroken omwille van haar huwelijk.

Ook het feit dat zij ervan beschuldigd wordt gedwongen gerekruteerd te zijn geweest door de LTTE is een element dat verzoekster reeds aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek. Zij verklaart in het kader van haar huidig verzoek evenwel initieel dat zij ook daadwerkelijk werd meegenomen door de LTTE maar nadien dat zij niet werd meegenomen maar dat het om een poging ging die vrijdeld werd door haar vader (NPO, p. 8). De Raad stelt vast dat zij tijdens haar vorige verzoek geen melding maakte van de poging tot gedwongen rekrutering maar dat zij enkel ervan verdacht werd gedwongen te zijn gerekruteerd. Verzoekster stelt, hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, dat die vragen niet gesteld werden en dat zij de kans niet kreeg om het te vertellen, maar dit kan niet volstaan om te verklaren waarom zij in het kader van haar vorig verzoek noch bij het CGVS noch in de procedure bij de Raad melding maakte van het feit dat er daadwerkelijk een poging werd ondernomen om haar gedwongen in te lijven maar dat deze mislukte. Dit doet minstens vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de verklaarde poging, te meer nu verzoekster zelf in het kader van het vorig verzoek aanhaalde dat zij ervan verdacht werd gedwongen gerekruteerd te zijn. Indien dit daadwerkelijk zou gebeurd zijn, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster dit element ook in het kader van haar vorige verzoek zou hebben vermeld nu haar vrees verband houdt met het gerucht dat zij gedwongen gerekruteerd zou zijn geweest.

Verder verklaart verzoekster in het kader van haar huidig verzoek voor het eerst dat zij het slachtoffer was van een bom en hierdoor verwondingen opliep (Verklaring Volgend Verzoek, 6 juli 2021, vraag 16). Zij verklaart hierover dat zij deze verwondingen opliep in een granaataanval rond 2008 of 2009 en daarbij werd geopereerd voor een hoofdwonde en aan haar been (NPO, p. 11) en dat mensen in het dorp nu hebben gemeld aan het leger dat zij gewond is geraakt in de oorlog (NPO, p. 12). Tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij op basis van deze verwondingen in geval van terugkeer naar Sri Lanka zal worden beschouwd als een voormalige soldaat bij de LTTE. De Raad stelt vast dat zij haar vrees om als een voormalig LTTE-strijder te worden beschouwd omwille van haar beweerdte verwondingen niet aannemelijk maakt. Vooreerst stelt de Raad andermaal vast dat zij in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming hiervan geen melding heeft gemaakt, wat de geloofwaardigheid van haar verklaringen hierover ondermijnt, te meer nu ook haar vorig verzoek onder meer gebaseerd was op het feit dat zij ervan verdacht wordt gedwongen gerekruteerd te zijn. Dat zij niet zou vermelden dat gewond zou zijn geraakt na een granaataanslag, indien dit daadwerkelijk zou gebeurd zijn, is dan ook moeilijk aan te nemen. Zij verklaart dat zij dit niet eerder vermeldde omdat zij geen lid was van de LTTE en niet in de strijd gewond raakte en daarom dacht dat zij dit niet moest vermelden (NPO, p. 12) maar dit kan *in casu* in de huidige stand van zaken niet overtuigen, nu zij zelf verklaarde dat zij verdacht werd van gedwongen rekrutering door de LTTE en het om een zeer ingrijpende persoonlijke ervaring gaat, waarvan moeilijk kan worden ingezien waarom een verzoekster dit niet relevant zou geacht hebben. Hoe dan ook dient verder te worden

vastgesteld dat verzoekster geen enkel document bijbrengt dat haar bewering dat zij gewond werd kan staven. Er ligt geen enkel begin van bewijs voor dat verzoekster gewond werd noch dat deze verwonding actueel zichtbaar zou zijn. Bovendien werd zij volgens haar verklaringen gewond in 2008 of 2009 en bleef verzoekster bijgevolg nog ongeveer tien jaar in Sri Lanka. Zij maakt geen melding van enig probleem dat zij ingevolge deze verwonding en de mogelijke connotatie met betrokkenheid bij de gewapende strijd van de LTTE zou hebben gehad gedurende al die jaren.

In de bestreden beslissing wordt verder op goede gronden gesteld dat in het kader van het vorig verzoek werd vastgesteld dat zij geen gegronde vrees voor vervolging aanhaalt noch ernstige schade riskeert omwille van voorgehouden banden van haar familie met de LTTE en het volgende overwogen: *“Hoe dan ook was het profiel van uw vader bij de LTTE, gesteld dat hieraan geloof zou worden gehecht, zeer beperkt, werd hij na de eindstrijd relatief ongemoeid gelaten, is dit alles behoorlijk lang geleden en speelde hij geen noemenswaardige rol in het naoorlogse Tamilseparatisme. Van uw broer zijn beweerde activiteiten bleek u dan weer zo goed als niets te weten, bleek hij na een eerder vertrek uit ook naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd, zou hij daar jarenlang zonder problemen hebben gewoond en stierf hij uiteindelijk in 2019 een natuurlijke dood (NPO, p.7, pp.12-13). Dat de Sri Lankaanse autoriteiten dan nog steeds naar u op zoek zouden zijn omwille van jullie voorgehouden banden met de LTTE is allerm minst geloofwaardig”*. Verzoekster voert geen ernstig verweer tegen deze motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot haar verklaring dat haar vader nog steeds zou geïdентificeerd zijn, het geschetste beperkte profiel van haar vader en de activiteiten en het overlijden van haar broer. Zij beperkt zich immers louter tot het opnieuw uiteenzetten van haar vluchtmotieven en de stelling dat haar vader en schoonvader destijds lid waren van de LTTE, zonder op enigerlei wijze in te gaan op de vaststellingen in de bestreden beslissing hierover en de reeds in het kader van haar vorige verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar verklaringen dat zij indirect via haar vader zou geïdентificeerd zijn en beschuldigd van gedwongen rekrutering door de LTTE. Dit volstaat uiteraard niet om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt te weerleggen. Verder komt verzoekster in het verzoekschrift ook niet verder dan het louter meermaals herhalen van haar verklaring dat zij gewond raakte als burger door een bom en dat zij vreest op basis van haar verwondingen geïdентificeerd te zullen worden als een voormalig LTTE-soldaat. Met dergelijk algemeen betoog doet zij geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat zij hiervan nooit eerder gewag maakte tijdens haar vorige verzoeken en dat dit redelijkerwijze verwacht kon worden nu het om een ingrijpende gebeurtenis gaat en zij ook haar vorig verzoek onder meer baseerde op het feit dat zij ervan verdacht werd gedwongen gerekruteerd te zijn door de LTTE; dat zij nog ongeveer tien jaar in Sri Lanka woonde na deze beweerde verwonding en blijkbaar geen enkel probleem ondervond daardoor en dat zij de beweerde verwonding en de zichtbaarheid ervan met geen enkel begin van bewijs staft. Verzoekster maakt *in casu* niet aannemelijk dat zijn op basis van haar beweerde verwondingen opgelopen in 2008 of 2009 geïdентificeerd riskeert te worden als een voormalig LTTE-strijder. Waar zij nog stelt dat zij uit verschillende bronnen mocht vernemen dat er wordt vermoed dat zij die verwondingen opliep omdat zij soldaat was bij de LTTE, kan de Raad slechts vaststellen dat zij verder niet aangeeft om welke bronnen het gaat. Waar zij nog stelt dat dit vermoeden versterkt wordt door het feit dat haar vader, schoonfamilie en partner bij de LTTE betrokken waren, werd hierboven reeds vastgesteld dat zij niet aannemelijk maakt dat haar vader en schoonfamilie lastig gevallen worden door de Sri Lankaanse autoriteiten en de bewering dat haar partner bij de LTTE betrokken was op geen enkele wijze verder toelicht of staft, zodat dit niet kan volstaan om aan te tonen dat zij in geval van terugkeer naar Sri Lanka omwille van haar familiale banden met deze personen geïdентificeerd dreigt te worden.

Ook het door verzoekster voorgelegde document van de Justice of Peace is niet van aard om een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen. In het document wordt geen specifieke toelichting gegeven bij verzoeksters beweerde problemen in Sri Lanka maar wordt volgens verzoeksters verklaringen enkel gecertificeerd dat *“ik het land verlaten heb omwille van problemen”* (NPO, p. 13). In de bestreden beslissing wordt hierover gemotiveerd dat *“U legt nu wel een brief van de Justice of Peace neer en de vertaling daarvan naar het Engels, ter staving van uw beweerde problemen, maar ook deze vermogen niet de appreciatie van het CGVS om te buigen. Vooreerst zijn het slechts kopies dewelke hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn. Verder wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. (...) Verder wordt daarin slechts bevestigd dat u “naar het buitenland (België) bent gegaan omwille van de abnormale situatie na de oorlog”. De brief heeft dan ook niet enkel een duidelijk gesolliciteerd karakter, hij is ook bijzonder algemeen. Dat dit laatste volgens uw verklaringen moedwillig gebeurde omdat de ambtenaren ook geen problemen wilden krijgen (NPO, p.3), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het document uw beweerde problemen geenszins staft.”* De Raad kan slechts vaststellen dat deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, in het verzoekschrift volledig ongemoeid worden gelaten. Het door verzoekster neergelegde document van R.K., Justice of the Peace, is gedateerd op 11 juni 2021 en stelt enkel dat verzoekster *“went to abroad (Belgium) due to abnormal situation after the war in Vanni in 2018”* en waar zij woonde (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker). Het document specificeert de abnormale situatie die haar deed vertrekken niet en bevat verder ook geen enkele informatie die een ander licht kan werpen op haar verklaringen.

Dat de Justice of the Peace bewust zo vaag zou blijven om zelf geen problemen te krijgen, is een loutere bewering van verzoekster en neemt in elk geval niet weg dat het document geen relevante informatie over verzoeksters beweerd problemen bevat die de bovenstaande analyse zou kunnen ombuigen.

Verzoeksters voor het overige algemeen betoog over de pogingen van de Sri Lankaanse regering om te doen uitschijnen dat Sri Lanka terug op democratische weg is maar dat dit niet betekent dat de plaatselijke situatie verbeterd is en dat in een niet nader genoemde bron waarin verwezen wordt naar rapporten uit 2017, 2018 en 2019 melding wordt gemaakt van arrestaties en foltering van personen die verdacht worden van (on)rechtstreekse banden met de LTTE en de citaten uit de eveneens niet nader gespecificeerde *“vorige COI over de veiligheidssituatie van Sri Lanka”* doen geen afbreuk aan het voorgaande waarbij is vastgesteld dat verzoekster haar verklaringen dat haar vader nog steeds wordt lastig gevallen omwille de voorgehouden banden met de LTTE en ook zij via hem wordt gevisieerd en haar vrees op grond van haar verwondingen beschouwd te worden als een voormalig LTTE-strijder niet aannemelijk maakt omdat haar verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Bovendien stipt de bestreden beslissing terecht aan dat verzoekster destijds op legale wijze met haar eigen paspoort en werkvisum voor Italië verliet en dat dit bevestigt dat zij voor haar komst naar België niet in de specifieke aandacht stond van de Sri Lankaanse autoriteiten. Zij verklaart in het kader van haar huidige verzoek dat zij uiteindelijk haar paspoort heeft teruggekregen maar het in België verloren had. Verzoekster verklaarde hierover dat zij daarvan aangifte heeft gedaan bij de politie van Sint-Niklaas maar dat zij dit niet bij had (NPO, p. 4). Verzoekster legde noch bij het CGVS noch bij de Raad een document neer waaruit kan blijken dat zij aangifte zou hebben gedaan van het verlies van haar paspoort in België. De door verzoekster beschreven gang van zaken wordt in de bestreden beslissing terecht als weinig overtuigend bestempeld en deze vaststellingen worden in het verzoekschrift andermaal ongemoeid gelaten.

Met betrekking tot verzoeksters vrees voor vervolging omwille van haar huwelijk, waarmee haar vader niet heeft ingestemd, stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoekster zelf aangaf niet te weten of er iets veranderd was sinds het vorige verzoek omdat haar vader niet meer met haar praat en evenmin weet wie of wat zij te vrezen zou hebben nu zij in het kader van haar huidige verzoek stelt dat zij haar ooms vreest, terwijl zij het in het vorige verzoek had om religieuze leiders e haar vader en de religieuze leiders een neef van haar vader bleek te zijn (NPO, p. 14-15). De Raad stelt vast dat verzoekster haar steeds wisselende verklaringen over wie zij vreest in Sri Lanka omwille van haar huwelijk de ernst en geloofwaardigheid van deze vrees ondermijnen. Verzoekster laat ook de desbetreffende motieven in de bestreden beslissing ongemoeid evenals de pertinent vaststelling dat *“u uw paspoort al in 2016 had aangevraagd, lang voor uw beweerde problemen, met name de bezoeken van de autoriteiten en uw huwelijk”* zodat deze motieven onverkort overeind blijven en door de Raad worden overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat aan verzoekster het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing en niet betwist in het verzoekschrift kunnen de overige door verzoekster neergelegde documenten over haar scholing in België, de verblijfssituatie van haar man en haar medische toestand op een gegeven moment, geen ander licht werpen op de appreciatie in de bestreden beslissing.

Voorts wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd met betrekking tot verzoeksters profiel als Tamil: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeerde om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht wordt door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het*

bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA). De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken. Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka destijds op legale wijze, met uw eigen paspoort en een werkvisum voor Italië, verliet. Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u".

Verzoekster wijst op recente politieke ontwikkelingen en de rol van de Rajapaksa clan in Sri Lanka en de negatieve gevolgen hiervan voor de situatie van de Tamil-bevolking die volgens verzoekster vreest voor wraakacties vanwege de overheid. Zij wijst ook het feit dat in de beslissing wordt gesteld dat grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben maar hier niet op ingaat. Verzoekster meent dat de situatie geëscaleerd is sinds de laatste verkiezingen en dat hiermee niets anders wordt gemotiveerd dan in vorige negatieve beslissingen. In zoverre verzoekster onder meer citeert uit een artikel van 2011 met betrekking tot de oprichting van een panel groep door de VN inzake de tijdens de oorlog begane misdaden tegen de menselijkheid kan worden volstaan met de vaststelling dat deze informatie dateert van lang voor de COI Focus waarop de commissaris-generaal zich baseert en bijgevolg ook geen ander licht kan werpen op de actuele situatie in Sri Lanka noch aantoont dat de conclusies die de commissaris-generaal heeft getrokken uit de COI Focus niet correct zouden zijn. Dit geldt eveneens voor de citaten uit een niet nader genoemde bron waarin verwezen wordt naar rapporten uit 2017, 2018 en 2019 en melding wordt gemaakt van arrestaties en foltering van personen die verdacht worden van (on)rechtstreekse banden met de LTTE en de citaten uit de eveneens niet nader gespecificeerde "vorige COI over de veiligheidssituatie van Sri Lanka". Het verzoekschrift bevat geen bronvermelding noch datum van publicatie zodat niet kan worden nagegaan om welke bronnen en COI Focus het precies gaat en uit de geciteerde passages blijkt in elk geval dat het om informatie gaat die dateert van voor de COI Focus van 13 september 2022 waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Waar verzoekster nog verwijst naar een bericht van Human Rights Watch van februari 2021 dat in wezen handelt over het rapport van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN van januari 2021, dient te worden vastgesteld dat de COI Focus ook met dit rapport rekening houdt en verzoekster door louter hieruit te citeren evenmin aantoont dat hieruit de verkeerde conclusies worden getrokken. Waar verzoekster nog hekelt dat de commissaris-generaal ook stelt dat de grondwetswijziging

negatieve gevolgen kan hebben, maar deze gevolgen niet nagaat, gaat zij voorbij aan wat in de bestreden beslissing wordt gesteld over de in- en uitreisprocedures, over gevallen van detentie, over de sociale en politieke omwentelingen eind 2021 en over aanhoudingen op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Het door verzoekster aangehaalde reisadvies van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, dat niet is opgesteld met het oog op de behandeling van verzoeken om internationale bescherming maar om personen die naar Sri Lanka willen reizen te informeren, stelt dat naar Sri Lanka kan gereisd worden maar wijst op een aantal veiligheidsrisico's voor toeristen als gevolg van criminaliteit, de economische crisis, politieke demonstraties maar bevat verder geen specifieke gedetailleerde informatie die van aard is om het beeld dat naar voor komt uit de voormelde COI Focus fundamenteel bij te sturen. Het artikel in De Standaard van 11 mei 2022 waarin melding wordt gemaakt van doden bij protesten in Sri Lanka handelt over de anti-regeringsprotesten van 2022 waarmee eveneens rekening wordt gehouden in de bestreden beslissing. Het artikel van Human Rights Watch, *"Accountability key to Sri Lanka's future: UN Rights Chief"* van 6 september 2023 handelt over de voorstelling van een rapport over de mensenrechtensituatie in Sri Lanka, waarin wordt opgeroepen om de zoektocht naar gerechtigheid en waarheid van duizenden slachtoffers van de oorlog die in 2009 eindigde te faciliteren, bezorgdheid wordt uitgedrukt over nieuwe wetsvoorstellen, waaronder de Anti-terrorismewet en ingegaan wordt op de economische crisis. De door verzoekster aan het verzoekschrift toegevoegde nieuwsberichten worden verder niet toegelicht in het verzoekschrift en liggen in het verlengde van de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert. Hieruit kan niet blijken en verzoekster toont ook niet aan dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt geconcludeerd dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Gelet op het geheel van verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde documenten gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie over Sri Lanka, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij vervolging riskeert in geval van terugkeer omwille van het voorgehouden profiel van haar familieleden en haar toegeschreven gedwongen rekrutering voor haar vertrek uit Sri Lanka noch dat zij louter omwille van haar Tamil etnie vervolging riskeert in geval van terugkeer.

In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster de voorgehouden vervolgingsfeiten voor haar vertrek uit Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat haar verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat zij louter omwille van haar profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

In zoverre verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom zij niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat hierin wordt gesteld dat *"Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend"* en dat verder ook wordt gesteld dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, zoals verzoekster betoogt, blijkt dus niet uit de bestreden beslissing.

In zoverre verzoekster zich nog baseert op de economische crisis in Sri Lanka om te stellen dat zij omwille van deze crisis een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet loopt, wijst de Raad op het volgende.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU). Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58). De verzoekster moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49). Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen. De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische situatie in Sri Lanka overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Verzoekster stelt dat Sri Lanka lijdt onder de grootste economische crisis, dat er rellen zijn uitgebroken, dat een groot deel van de bevolking onder de armoedegrens leeft en dat deze schade wel degelijk voortvloeit uit gedragingen van derden.

Uit de COI Focus “*Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils*” van 13 september 2022 blijkt dat het noorden en oosten van Sri Lanka, de traditionele Tamilgebieden, worden geconfronteerd met landbezettingen door de Sri Lankaanse overheid, dat het overheidstoezicht een belangrijk obstakel vormt voor de integratie van voormalige LTTE-strijders (wat in hier niet het geval is), en dat Sri Lanka tijdens de laatste regeerperiode van de Rajapaksa's is terechtgekomen in een diepe economische crisis. Sri Lanka is niet meer in staat om internationale betalingen uit te voeren, de inflatie creëert voedselonzeekerheid voor 38% van families en dat 70% van de bevolking het moet stellen met minder voedsel dan voor de crisis. UNICEF maakt melding van een humanitaire noodsituatie. De oorzaak voor de economische en hieruit voortvloeiende humanitaire malaise in Sri Lanka is te vinden bij de impact van de Covid-19-pandemie op het toerisme, tegenvallende thee- en rijstogsten en deels ook het roekeloze beleid van minister van Financiën Basil Rajapaksa.

Hieruit kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Sri Lanka overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de Sri Lankaanse autoriteiten of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de Sri Lankaanse autoriteiten of enige andere actor. Verder toont verzoekster ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Sri Lanka als gevolg van de economische crisis daar intentioneel en op gerichte wijze aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zal onderworpen worden, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Sri Lanka op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij toont namelijk niet aan dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka op een intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling,

5.3. Opdat aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier voorhanden waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

6. Met betrekking tot de door verzoekster ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het betoog van de verzoekster blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Zij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat de aangevoerde schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Verzoeksters betoog dat zij gehuwd is met de heer K. die legaal in België verblijft en die haar onmogelijk kan vergezellen naar Sri Lanka en dat hierdoor in geval van terugkeer artikel 8 van het EVRM wordt geschonden is dan ook niet dienstig. Indien verzoekster meent op basis van haar huwelijk recht te hebben op een verblijfsvergunning dient zij de daartoe voorziene procedure in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET